

21	Mr. P. Kumara Das	30	Sry. T. Narayani Amma
22	„ Thariathu Kunjithommen	31	Mr. Kainikkara M. Padmanabha Pillai
23	Sahib Bahadur M. K. Mackar Pillai	32	„ P. Paramesvaran Pillai
24	Mr. C. O. Madhavan	33	„ N. Ramakrishna Pillai
25	„ P. V. Mathai Chemparathy	34	„ Kodiveetil C. Raman-Kunju
26	„ K. R. Narayana Iyer	35	„ M. Ramaiah Pillai
27	„ P. Narayana Pillai	36	„ E. G. Salter
28	„ S. Narayana Pillai	37	„ P. Sivarama Pillai
29	„ R. Narayanan Namboodiri	38	„ M. Sivathanu Pillai
		39	„ E. Subramonia Iyer
		40	„ E. P. Varghese

NEUTRALS—2

1 Mr. Kottalil P. Abraham

2 „ N. Velu Achari

The motion was declared lost, 20 voting for, 40 against and 2 remaining neutral.

DEMAND XVI—AGRICULTURE AND FISHERIES.

MR. K. R. NARAYANA IYER : Sir, I rise to move for a grant of Rs. 2,68,297 under Demand xvi—Agriculture and Fisheries.

Motion No. 513 to 516.

The following motions were not moved:

MR. C. JEBAMONY NADAR :

513. "To reduce the allotment of Rs. 3,805 for Director by Re. 1—"

MR. M. G. MATHEW :

514. "To reduce the allotment of Rs. 3,805 for Director by Re. 1—"

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN :

515. "To reduce the allotment of Rs. 3,805 for Director by Re. 1—"

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR :

516. "To reduce the allotment of Rs. 1,800 for Entomologist by Re. 1—"

Motion No. 517.

MR. K. NARAYANA PERUMAL NADAR : Sir, I beg to move "to reduce the allotment of Rs. 1,800 for Economic Botanist by Re. 1—to speak of the drought resistant variety of paddy for Nanjanad".

Sir, for the last 10 years, South Travancore is experiencing drought. It is therefore necessary that a drought resistant variety of paddy has to be evolved for that tract of the State. The Economic Botanist in Nagercoil is at this work. People of Nanjanad have asked to evolve a drought resistant variety of paddy. Moreover in the last meeting of the Board of Agriculture, a resolution was passed that the Government should be requested to evolve a drought resistant variety of paddy because in South Travancore there are many varieties of paddy. There is paddy which matures in 125 days, in 120 days, in 100 days and in 80 days. In view of the serious and continuous drought in South Travancore, we want a kind of paddy that can mature in 80 days or 90 days, that is as early as possible. Therefore an Economic Botanist, a well-trained Economic Botanist, is an absolute necessity. I have tabled another motion. In that motion, it is said that an

[Mr. K. Narayana Perumal Nadar.]

allotment of Rs. 8,000 is made to shift the headquarters of the Economic Botanist from Nagercoil to some place called Onattukara. I do not think there is any necessity for that because the people in Nanjanad require it. The man there is really a capable person. I think the Economic Botanist there is Mr. Balarama Kurup. It is necessary that an Expert should be allowed to study the subject for a number of years. It is not possible to be successful in his experiment in the first attempt. Sometimes it may take ten, twenty or even twenty five years. An opportunity must be given to him to develop his work, his experiments. Therefore it is quite necessary that the Economic Botanist, Mr. Kurup is retained there. With these words, I move the motion for the acceptance of the House.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി. നാരായണപ്പെരുമാൾ നാടാർ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ കർഷകർക്ക് ശാശ്വതനന്മ ഉണ്ടാകുന്ന തിരുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ പ്രസംഗങ്ങൾ മുഖേനയും പ്രവർത്തികൾ മുഖേനയും പലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന് അനുരൂപമായി യാതൊരു ഗുണങ്ങളും അതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഡയറക്ടറായിരിക്കുന്ന മി. നാരായണപ്പേരുർ കുറഞ്ഞൊരു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വരികയും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് ഇവിടത്തെ മണ്ണു, വൃക്ഷങ്ങൾ, സസ്യങ്ങൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ട പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാകുന്നു. മി. നാരായണപ്പേരുർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയം കൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ള കുറവുകളെല്ലാം കണ്ടു പിടിക്കുകയും അതിനുള്ള പരിഹാരമായി ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു തുടക്കം കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തേയും ഗവണ്മെന്റിനേയും ധ്യാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ജലസൗകര്യം കുറഞ്ഞതിനാൽ അതിനനുസരണമായി മൂപ്പുകറവുള്ള വിത്തുകൾ അവിടെ വിതക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നുള്ള മി. നാടാർ അവർകളുടെ വാദം കേവലം ഒരു വാദമുഖം തന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഒരു ജ്യോഗസ്ഥനെ അവിടെ നിന്നും വടക്കോട്ടു മാറ്റിയതെന്തുകൂടി കാണിക്കാൻവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന് ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടു എനിക്കു തോന്നുന്നു.

PRESIDENT : That is not the point. He was only speaking of the drought existing in Nanjanad.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ താൽക്കാലികമായി ഒരു ഇറിഗേഷൻ ബോർഡിനെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിൽ മി. നാരായണച്ചർകൂടി ഉൾപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ അവിടേക്ക് ആവശ്യമുള്ള വെള്ളംകിട്ടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സിനിമാ മുതലായ ഏർപ്പാടുകൾമൂലം പല ആതന നിർദ്ദേശങ്ങളും കൃഷിസംബന്ധമായി കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയുന്നതിലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവ പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രം കാണിച്ചാൽപോരാ. ഒരോ ഉപനാടുകളിലും ചെന്ന് വില്ലേജ പഞ്ചായത്തുമാതിരി ഒരു സംഘടന ഏർപ്പെടുത്തി അവിടെയുള്ള കർഷകരെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഇംഗ്ലീഷ് കലപ്പ, മറ്റു വിദേശവളങ്ങൾ മുതലായവയെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതിനുപുറമേ നാടൻ സംപ്രദായങ്ങളും നാടൻ വളങ്ങളും കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തത്തക്ക പ്രദർശനങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇതു പരസ്പരസഹായസംഘം രജിസ്ട്രാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നു എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കൃഷിധനകടർ അവർകളും ഞങ്ങളും തമ്മിൽ വളരെ ചേർച്ചയുള്ളവരായിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം സങ്കീർ്വ്വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അതാതു സ്ഥലത്തുള്ള പൊതുജനപ്രതിനിധികളേയും പങ്കെടുക്കുന്ന വയസ്സ് നാരേയും വിളിച്ചുവരുത്തി കൃഷിസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. D. FRANCIS : ஸார், மீ. நாராயணப்பெருமாள் நாடாளுடைய பிரமேயத்தை நான் அனுகூலிக்கிறேன். கிராஷி டிபார்ட்மெண்ட்ப் போல ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வேறே டிபார்ட்மெண்டு நம்முடைய ராஜ்யத்திலில்லை. ஏனென்றால் திருவிதாங்கூர் ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோரும் கிருஷிகர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அதிகம் பிரயோஜனமுள்ள இலாகாவுக்கு போதுமான கிரூண்டு கொடுக்கப்படவில்லை. சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக அக்ரிகல்ச்சரல் போர்டு மீட்டிங்கில் பாசாக்கப்பட்டதும், மிகவும் பிரயோசனமுள்ளதுமான அநேக (Resolutions) தீர்மானங்களுக்கு யாதொன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு சில சிபுணர்களும் (Specialists), இன்ஸ்பெக்டர்களும் கூடுதலாக வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது முக்கியமாய் சுற்றுக் கிராமங்களிலிருந்து சஞ்சரித் திட்டம்க்கு ஏற்ற வித்துக்களையும், அதற்க்கேற்ற சரிபான கலப்பைகளும், உழவுகளும் சரியாய் செய்யப் பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்க்கவேண்டும். நெல் கிருஷிக்கு நோய்கள் உண்டாகும்போது அவைகளை உடனடி மாற்றுவதற்கு தக்கபடியுள்ள இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட (Special-

[Mr. D. Francis.]

ists) நிபுணர்கள் இல்லாததினால் சிலகாலங்களில் கிருஷிமெல்லாம் நோய்களுக்கு இரையாகிப் போகின்றன. கிருஷிகர்களும் கஷ்டப்பட்டுப் போகிறார்கள். கன்னியாகுமரியில் கணக்கில்லாத டணம் சிலவு செய்து பழத்தோட்டம் நடத்தப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி பக்கங்களில் நூதன உரம் செய்யாமல் பழ விருகங்கள் உண்டாகிறதில்லை. மேலும் உண்டாகாது. அதனால் நாகர்கோவிலுக்கு அடுத்த குரங்குடியில் சொற்பச் சிலவில் ஒரு பழத்தோட்டம் போடுகிறதாயிருந்தால் டிபார்ட்மென்ட்டுக்குப் பெருத்த லாபமுண்டாகும். குரங்குடி, திருவிதங்கூரில் நேர்த்தியான பழவர்க்கங்களுக்கு பேர்போன ஸ்தலம். இங்கே வருக்கை மாங்காய், வருக்கை சக்கை, தோட்சிப்பழம் முதலிய பழவகைகள் இயற்கையாகவே உண்டாகின்றன. பாம்பேவரைக்கு இப்பழங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரியில் 5000 ரூபாய் சிலவு செய்கிறதற்கு பசாம் குரங்குடி பக்கமானால் பழத் தோட்டத்துக்கு 500 ரூபாய் சிலவு செய்தால் போதுமானது. சீமை உரத்தை டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து வருத்திக் கொடுத்தபோது கிருஷிகர்களுக்கு பசீர் நல்லமாதிரி உளர்ந்து கொண்டிருந்தது. டிபார்ட்மென்ட் சப்ளை நிறுத்தின பின் வியாபாரிகள் வருத்தி விற்கிற உரம் மிகவும் பேராசமான குணம் உள்ளதாயிருக்கிறது. இதை வாங்கி வபலில் போடுகிறவர்கள் அதிகமாய் ஏமாந்துபோகின்றார்கள். அதனால் பசுமையடி கிருஷி டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து தானே சரியான உரமும், சரியான கனப்பைகளுக்கும் வருத்திக் கொடுக்கவேண்டும். மி. நாராயணப்பெருமாள் நாடார் சொன்னது, மூன்றாசுததுக்கும் விளையக்கூடியதும் பசீராகக் கூடியதமான வித்துக்கள் டிபார்ட்மென்ட்லிருந்து வருத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்வது நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கு ஒருதரம் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் போதுமாகிருக்கக்கூடிய விதைகள் வேண்டுமென்கிறேன். ஒரு நாளும் ஜலம் கிடைக்காமல் மழையினாலேயே விளையக்கூடிய நெல் கிருஷியிருக்கிறது. இது மலை நெல் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது மலைப் பிரதேசங்களில் கிடைக்கும். இதை புதுவல் நிலங்களுக்கு நடப்பில் வருத்தினால் நல்லது.

ஒவ்வொரு மிருக ஆஸ்பத்திரியினிலும் ஒரு வித்துக்களையும், வட இந்தியாவிலுள்ள சில நூதனமான பசுக்களும் வாங்கி நிறுத்தல் வேண்டும்.

PRESIDENT: Order, order. This particular motion deals with draught-resisting variety of paddy.

MR. D. FRANCIS : அதனால் அதிகம் பேசுகிறதை நிறுத்தி கிருஷி டைரக்டருக்கு போதுமான கிரான்ட் அடுத்தவருஷங்களிலாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தபிரமேயத்தை பஸமாய் அணுகலிக்கிறேன்.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: (Director of Agriculture and Fisheries): Sir, my honourable friend Mr. Narayanaperumal Nadar has brought to the notice of the House that the Economic Botanist who is carrying on certain investigations with regard to various kinds of paddy at Nagercol should not be transferred to Central Travancore.

PRESIDENT: The honourable member may perhaps confine himself to the drought resisting varieties of paddy.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: Sir, I was speaking on the cut motion relating to the shifting of the headquarters of the Economic Botanist from Nagercoil to Central Travancore.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Yes, Sir. The Economic Botanist has been at Nagercoil for the past 10 years and from the very commencement of his activities I have had intimate acquaintance with his work. He has devoted his attention to the finding of a new variety of paddy which would resist drought. His attention has also been devoted to the evolution of a strain of paddy which would mature within a shorter duration. He has experimented with two varieties of paddy called "Kochu Vithu" and "Arupatham-Kuruva". I can assure the honourable member that arrangements have been made for maintaining these selections of paddy in pure lines and these will be multiplied and distributed even if the Economic Botanist is transferred to Onattukara. Sir, the reason why his station has been recommended to be shifted is that the members of the Board of Agriculture who come from Central Travancore complained that the one Botanist that is available in the Department is always stationed in South Travancore only and his services should be made available in Central Travancore also.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: May I know whether the short duration kind of paddy is really drought resisting?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: You can adjust it according to the season. If you are able to evolve a strain of paddy which would mature in 60 or 65 days you can adjust its cultivation according to the supply of water available so far as Nanjanad is concerned.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Does it not require water during the short duration?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Yes, it requires water. There is no variety of paddy in the world which is absolutely drought resisting.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: May I know whether there is drought in Central Travancore?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Probably there may be other deficiencies or defects so far as cultivation of paddy is concerned in Central Travancore. Therefore I would like to assure the honourable member that according to his demand the drought resisting variety of paddy in South Travancore would be attempted and selected and multiplied even if the headquarters of the Economic Botanist are shifted. Moreover the Economic Botanist can go over to Nagercoil whenever his services are required there.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: May I know whether there is any other expert to improve this strain of paddy?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: These strains of paddy have been improved and they will be multiplied and distributed. The present Agricultural Inspector is quite competent to do that.

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

Mr. T. C. Kesava Pillai mentioned, although it was not quite relevant to the discussion, a few matters relating to irrigation and the possibilities of utilising indigenous manures. I can assure the honourable member that all that is necessary and all that is possible will be done in these directions. The soil should be fertilised by organic manures and special manuring need be resorted to only when it is absolutely essential.

Mr. D. Francis referred to the same question and also to the cultivation of fruit trees in South Travancore. Sir, he has suggested Surankudi is the best place for growing fruits. I assure the honourable member that all the points that he has mentioned will be adequately considered by Government and they will try to put into practice whatever that is possible. With these words, I oppose the motion.

MR. C. JEBAMONEY NADAR : May I know whether the same variety of paddy is suitable to ayacut lands and newly converted lands ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : It is not possible to say off hand, Sir.

MR. K. KESAVAN : ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ജോലിസ്ഥലം നാ ബി.നാട്ടു നിന്നും ഓണാട്ടുകരയ്ക്ക് എത്രയും വേഗം മാറ്റുന്നതിന് ഒരു വ്യവസ്ഥാകരമാ ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : It is under consideration, Sir.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR : Sir, I represent Nanjanad. I do not know what I should do. (*Laughter*) May I request a reply from the Government with regard to the drought resisting variety of paddy. In view of the importance of this I request a reply from the honourable the Director of Agriculture and Fisheries.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : My reply is that certain varieties of drought resisting paddy has been evolved and Government wishes to employ and distribute these varieties.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR : Sir, I withdraw the motion.

Motion No. 518.

The following motion was not moved :

MR. P. KUNJUKRISHNAN :

518. "To reduce the allotment of Rs. 13,255 for Salaries by Re. 1."

Motion No. 519.

MR. C. JEBAMONY NADAR : Sir, I rise to move the following :—

"to reduce the allotment of Rs. 7,624 for Director's Office by Re. 1."

PRESIDENT : How is it relevant ?

MR. C. JEBAMONY NADAR : Sir, this motion is made in order to facilitate better work by the office of the Director of Agriculture and Fisheries. Now sufficient work is not done by the department because he has no engineer at his disposal.

PRESIDENT ; Mr. Nadar will continue.

MR. C. JEBAMONY NADAR : My only idea in moving this motion is to bring to the notice of Government as well as the Director of Agriculture the need for appointing sufficient number of Engineers in the Agricultural Department to prepare the necessary estimates etc., for works connected with agriculture. In minor Irrigation works, whether it be the improvement of tanks in South Travancore or improvement of canals in other places in Travancore, we suffer considerably on account of want of proper Engineers under the Office of the Director of Agriculture and Fisheries. The Agricultural Director may feel the need of improving certain agricultural works, but he cannot do anything in the matter at present, because he has to request the P. W. Department to send one of their men to prepare the estimate to do the needful. Then that is taken to the Chief Engineer. He has to approve that. The Chief Engineer is concerned with ever so many other matters. Other important matters may engage the attention of the Chief Engineer. Or so far as the Minor Irrigation works are concerned, he might not care for them. Of course that is seen from the budget. In South Travancore certain officers have been appointed to specially investigate the needs of Irrigation. They are working for the past few months. The budget does not show that the estimates prepared by those officers have been sufficiently considered by the Chief Engineer evidently because he thinks that he has got other business to attend to. On the other hand if this matter be entrusted to the Director of Agriculture, then my submission is that, he will be in a better position to do some good to the agriculturists who are very badly in need of various Irrigational improvements. There may be very pressing needs or it may be some petty repair to a tank or some minor irrigation work. If, for all these things, we are asked to go to the Chief Engineer, by the time he prepares the estimate, usually it takes, years, the need for which the estimate was prepared may cease to exist. As there is no Engineer in the Director's Office to investigate and prepare estimates, the Director of Agriculture is not in a position to attend to such useful and necessary works. In this connection, I will also bring to the notice of this House a resolution passed by the Board of Agriculture demanding that the maintenance of all Minor Irrigation works should be taken by the Government.

PRESIDENT : Order, order. That does not arise.

MR. C. JEBAMONY NADAR : So, my present prayer is that it is very necessary in the interest of the agriculturists of this State to have one or two Engineers who could work under the Director of Agriculture so that they might attend to the minor needs which the agriculturists may very badly require. With these words I move the motion.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : മി. ജെ. മണിനാഥർ ഇവിടെ അവര രിപ്പിച്ച ഉപേക്ഷത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പന്തളക്കുന്നു. കൃഷി ഡി പ്ലാർട്ടുമെന്റിൽ ഇഞ്ചിനീയറന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണെ

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ന ചിലക്ക് സംശയം തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ സാധുക്കളായ കർഷകർ കൃഷി ചെയ്തിയും കതിരമായി വരുന്ന അവസരത്തിൽ പമ്പിങ്ങ് മിഷ്യനുവേണ്ടി ചീഫ് ഇൻജിനീയറാഫീസിലെ വക്ട്ഷാപ്പിൽ കാത്തുകിടക്കുന്ന കാഴ്ച വളരെ ശോചനീയമായിട്ടുള്ളതാണ്. സമീപകാലത്തു ആഗ്രിക്യൂച്ചറൽ ഡയറക്ടറുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ എക്കണാമിക്സ് ഡവലപ്പ്മെൻറ് ബോർഡിൽ നിന്നും ഒരു സബ് കമ്മറ്റിയെ ഏർപ്പാടുത്തുകയും അവരുടെ റെക്കമെന്റേഷൻ അനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ കഷ്ടകൾ പമ്പിങ്ങ് ഇഞ്ചിൻ കടം കൊടുക്കണമെന്നും അതിലേക്കു അവർക്ക് ലോൺകൊടുക്കണമെന്നുമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാസായിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ശരിയായ രൂപത്തിൽ നടപ്പിൽവരുത്തണം. അതുപോലെ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ഉള്ള കൃഷിക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വിൻറ് മിൽ വേമെന്നും ചില വാടകലാഭങ്ങൾ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സാദ്ധ്യതാസാധ്യതയെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതിനായിട്ടെങ്കിലും കുറേ ഇൻജിനീയറന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നത് കൊള്ളാം. വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വെള്ളം ധാരാളമായി ഒഴുകിപ്പോകുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കാണർചെവൽ അതായത് ഉയന്നതു, താഴ്ന്നത്, സമം എന്നിവനോക്കി അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയാൽകൊള്ളാം. എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ശരിയായി നടത്തണമെങ്കിൽ രെമ്മ കഞ്ഞിനു പാലുകൊടുത്തു വളർത്തിവരുന്നതുപോലെ പാലാകുന്ന വെള്ളം കൊടുത്താൽ മാത്രമേ കൃഷിസംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മുന്പൊരിക്കൽ ഏട്രമില്ലാത്ത ഇൻജിനീയറന്മാരാണ് ഇവിടെ ഉള്ളതെന്നു അപകീർത്തികരമായ ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുവെച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ അത് എന്റെ ഏട്രവേദനകൊണ്ട് പറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതാണ്. പരമാവധിയിൽ ഇൻജിനീയറന്മാർ റോഡുവെട്ടുക മുതലായ ജോലികൾ നടത്തുന്നതുപോലെയാണ് ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ച ജോലികളും അവർ ചെയ്തുവരാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഇലക്ട്രിസിറ്റി, ടെലഫോൺ എന്നിവകൾക്ക് ധാരാളം ഇൻജിനീയറന്മാരുള്ളതുപോലെ ഏട്രമുള്ള ഒരു ഇൻജിനീയറും സർവ്വതും കൃഷിഡയറക്ടറുടെ അധീനതയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നംകൊണ്ട് ഫലം ഉണ്ടാകുകയുള്ളമെന്നും ഇവിടത്തെ കർഷകന് ശാശ്വതമായ നന്മ ലഭിക്കുകയു

ഇളയെന്നും ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, the Director of Agriculture and Fisheries has been charged with certain responsibilities which consist most essentially of research, carrying on experiments and then demonstration propaganda. With the existing staff that he has, I do not think it will be in the fitness of things to saddle him with an additional responsibility. If this is done his normal activities will be disturbed. The Irrigation Engineer who has been appointed by Government and who is expected to take full charge of the repairs in regard to the minor irrigation works like tanks, canals, etc., can deal with these affairs efficiently and immediately. The question was discussed in the Agricultural Board sometime ago and the resolution was passed. But I feel that the duplication of the organisation in the office of the Director is not necessary, in view of the fact, that the Irrigation Engineer occasionally consults the Director whenever he finds it necessary to consult him in matters pertaining to agriculture. From the point of view of financial considerations and, view of the fact that the Irrigation Engineer consults me occasionally. I oppose this motion.

MR. C. JEBAMONY NADAR : Sir, since the Director of Agriculture is not agreeable to this, I do not press the motion.

The following motion was not moved.

Motion 520.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU :

To reduce the allotment of Rs. 5,000 for travelling allowance by Re. 1.

Motion No. 521.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : കൃഷി ഡയറക്ടറുടെ യാത്ര ചിലവിനായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള 6000 രൂപയിൽനിന്നും ഒരു രൂപം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി കൂടുതൽ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉപക്ഷേപംകൊണ്ട് ഞാൻ ഭ്രമിക്കുന്നത്. കന്യാകുമാരിയിൽ ഒരു മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടം ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ അവിടെ പോയപ്പോൾ കണ്ടറയന്നതായി. ഇതല്ലാതെ വടക്കൻ, തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളായ ഞങ്ങൾക്ക് പല വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് വളർത്തേണ്ടതായി എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ള വിവരം അറിയാൻ നിവർത്തിയല്ലയെന്നുള്ളത് കൃഷിഡയറക്ടർവേർകൾക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പലവൃക്ഷങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി വളരുന്ന ഹൈറേഞ്ചിൽ ഒരു മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി യാതൊരുതുകയും അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിട്ടില്ല. കൃഷിഡയറക്ടർ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച്

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് അടുണ്ടാക്കി ആദായകരമായ വിധത്തിൽ ഫലവൃക്ഷങ്ങളെ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു് രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തേയും ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയേയും വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വളരെ ചെറുപ്പക്കാരനും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും തന്റേടത്തോടും സന്നദ്ധതയോടുംകൂടി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനുമായ ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടറുടെ കാലത്തു് ഈ വക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹം ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു് ഏതാണ്ടു് രണ്ടുവർഷക്കാലമെ ആയിട്ടുള്ളവെങ്കിലും കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ സാരമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നതിന്നു രംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് സൂക്ഷ്മമായി എനിക്കറിയാവുന്നതാണു്. ഇതു സമർത്ഥനായ രാജിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഗവണ്മെൻറു് ആവശ്യമുള്ള പണം അനുവദിക്കാതെയോ അദ്ദേഹം അതു് ആവശ്യപ്പെടാതെയോ കഴിച്ചുപറ്റുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തെ കർഷകർക്കു് വളരെ സങ്കടകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് പള്ളി വാണിലോ മറ്റോ മധുരനാരകവും മറ്റു ഫലവൃക്ഷങ്ങളുമുള്ള ഒരു മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കി ആദായകരമായ വിധത്തിൽ നടത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. തേയില കൃഷിക്കാർ അവിടെ നടത്തി വരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടു് ഈ മാതിരിയുള്ള കൃഷികൾ അവിടെ സമർത്ഥിയായും ആദായകരമായും നീരുമെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. വ്യവസായങ്ങളെയെല്ലാം നാഷണലൈസ് ചെയ്തു വരുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളെയും നാഷണലൈസ് ചെയ്താൽ ലാഭകരമായിത്തീരുന്നതിന്നും മറ്റുള്ളവർക്കു് അതിന്റെ മാതൃകകളു് ഹരിച്ചുപ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നും സാധിക്കുന്നതാണു്. ആലുവായിൽ മാതൃകയായി ഒരു കരുമ്പിൻതോട്ടം നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ളവർക്കു് ആ പ്രവർത്തനം നിമിത്തം വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ആലുവായിൽ ഇപ്പോഴുള്ള മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പില്ല. മലങ്കരിസാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ ചിലവു് മൂന്നാർ റോഡു് തീർത്തിനുശേഷം ഇപ്പോൾ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു് ഈ വക സാധനങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടു

വരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആലുവയിലോ മറ്റോ കുറെ സ്ഥലം പാട്ടത്തിനെടുത്തെങ്കിലും മാതൃകയായി ഇവയെ കൃഷിചെയ്തു കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ ആലുവാ ആറ്റിൻറെ തീരത്തിലുള്ള അനേകം ആളുകൾക്ക് അവരുടെ പാരമ്പര്യമായ കൃഷിത്തൊഴിലിൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കി കൂടുതൽ ആദായകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നതാണ്.

മുൻപ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു ക്യാററിൽ ഫാറം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് കുടപ്പനക്കുന്നിലാണ്. അതുകൊണ്ടുള്ള നഷ്ടം കൊണ്ടോ എന്തോ ഗവണ്മെൻറ് അത് നിറുത്തിക്കളഞ്ഞു. സമൃദ്ധിയായ പല്ലം പ്രസിദ്ധമായ വെള്ളവുമുള്ള വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും (പെരിയാറിനടുത്തു) മാതൃകയായി ഒരു ക്യാററിൽഫാറം തുടങ്ങിയാൽ ഗവണ്മെൻറിന് ആദായകരമായി തീർമെന്നുമാത്രമല്ല അവിടെ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന നല്ല ഇനത്തിലുള്ള പശുക്കുട്ടികൾ നാട്ടിൻറെ ഏല്പാ ഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിച്ച് നല്ല ഇനത്തിലുള്ള കന്നുകാലികൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനും കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് മേൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻറെയും കൃഷിയരക്കർക്കുടേയും ഈ സഭയുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ വേണ്ടവിധം പതിയണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. M. G. MATTHEW: Sir, in an agricultural country like Travancore, the department of agriculture has to play a very important part. This department has been in existence in our country for over twenty-five years. But no substantial result has so far been achieved, although every year we are spending a few lakhs of rupees on the department. It is practically a white elephant. The department is doing very little work. The fact remains that the real cultivators in the country have not derived any benefit as a result of the working of the department.

PRESIDENT: Honourable member's observations would be pertinent to the motion for the reduction of the total grant; the present motion relates to the indication of what can be done by more systematic travelling on the part of the Director of Agriculture.

MR. M. G. MATTHEW: Sir, Mr. Tharakan has been pointing out the need for opening some more experimental farms; I want to point out now that would be pure waste of money, throwing more of good money after bad. I am only speaking from the experience during the last twenty five-years.

On going through the Report of the Department one can see that the Department is busy with many things which will not really be of any help to the agriculturists of the country. It deals with agricultural indebtedness, how that Regulation is working, the prices of agricultural products and such other matters, and really does not say any thing as to

[Mr. M. G. Matthew.]

how the yield can be improved. The Government also, in their Proceedings on the report of the Department, say that research and investigation were followed on the usual lines. Therefore, nothing of importance has been done during the year under review.

In these circumstances, I do not see why we should have such a department which is not of any real use to the people. There is a section of the department called The Field Experiments Committee. During the whole of last year the Committee was able to meet only twice, and the reason given for their not meeting more often is that the members had their usual business to attend to. The Department ought to have known that every one will have his business to attend to. I do not see what purpose is served by such a Committee. Sir, that Committee has recommended at its second meeting that they shall not experiment further on the field, but shall allow general cultivation to be followed on the usual lines. Sir, I do not think a Department of Agriculture is necessary to give that kind of advice to the ordinary cultivator. I fail to see why the Department should be continued, and why we should have more of their farms.

The Report also says that, in Travancore, when there is good rainfall, the crops are good, and that if there is scanty rainfall the yield is poor. Sir, if that is the only advice that the department can give, what is the use in continuing it?

For the last twenty-five years or more, the Department has been trying to combat the cocoanut palm disease; but they have not so far succeeded in finding out anything useful in that direction. Sir, there are two cocoanut farms one of them I have actually visited. They seem to be intended to demonstrate how bad cocoanut trees can be grown. There is not a single cocoanut in any one of the trees there.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: How old are the trees?

MR. M. G. MATTHEW: About 20 years; they are neither very old nor very young.

Sir, we have been hearing so much of intensive cultivation in Italy, Japan and other places with a view to make the country self-sufficient in the matter of agricultural products. No such attempt has been at any time made by our Agricultural Department. They do not even seem inclined to demonstrate to the people, to explain to them now intensive cultivation is to be done. The Report speaks of laurel cakes, fish-guano, and other manures. These are things very well-known to people themselves. I really wonder what purpose this department is going to serve.

Sir, my friend Mr. Tharakan was referring to the fact that the cattle farm at Kodapanakunnu was abolished because it was a losing concern. Sir, we now see that it has been started again in another place and is earning a very good profit. I fail to see now the Agricultural Department alone managed to run it at a loss. So also, the poultry farm, the pepper farm at Konni, and several other farms of the department.

Sir, all these show that this department is not doing anything which would be really useful to the people of the country. In a place like Travancore, where agriculture is the main occupation of the people, the Department of Agriculture should have chalked out proper lines of work to improve the yield of the existing crops and to introduce new commercial crops which will increase the prosperity and wealth of the country. I am sorry, during the quarter of a century for which this department has been working, it has not been able to show substantial results. I hope the department will bestow more attention on improvement of cultivation and intensive cultivation.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMAN : കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിനാകേണ്ട പ്രധാനഗുണം മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവയെ ശരിയായ രീതിയിൽ നടത്തി ഉത്തമമായ മരുന്നുകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് കർഷകരെ അറിയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തുമുള്ള ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളിലും മണ്ണിന്റെ സ്ഥിതിയും നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി ഓരോ സ്ഥലത്തെ ക്ലൈമറ്റും ഭൂസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള കൃഷികൾ നടത്താമെന്ന് അനുഭവത്താൽ മനസ്സിലാക്കി ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടത്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ഫലവൃക്ഷത്തോട്ടമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ നഷ്ടംവരുന്ന വിധത്തിലുള്ള കൃഷിയുടെ ഒരു മാതൃകയാണ് ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനു കാരണം ആ ഭൂപ്രകൃതിക്കും ക്ലൈമറ്റിനും യോജിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള ആറഞ്ചു മുതലായ ഫലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. മാത്രമല്ല അവിടെ നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ കൃഷിത്തോട്ടം നടത്തുന്നതായാൽ ആദായകരമായിത്തീരുകയില്ല. പരീക്ഷിച്ചറിയാതെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം തോന്നുന്നില്ല. കോന്നിയിൽ ഒരു പെപ്പർത്തോട്ടമുണ്ട്. എന്നാൽ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പറയത്തക്കതായി മാത്രം കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പലതരം മണ്ണുള്ളതും പല എലി വേർതിരിയും കിടക്കുന്നതായ ധാരാളം പ്രദേശങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്നു. ഈ ഓരോ സ്ഥലത്തെയും യോജിക്കുന്ന കൃഷികൾ ഏതാണെന്നു അവിടെയവിടെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞ് അനുഭവത്തിൽ വരുത്തണം. ഭേദികളും ഡിവിഷനിൽ ഗോതമ്പു വിളയുന്നുണ്ട്. മറ്റു പല തരത്തിലുള്ള വിളവുകളും ആറഞ്ചും അവിടെ ധാരാളമായുണ്ടാകും. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി ഏതു തരങ്ങളാ

[Thariathu kunjithomman.]

ഈ അവിടെ സമുദായിയായി വളരുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ മന്നാങ്കുളം എന്ന സ്ഥലം ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും ലേലത്തിൽ കൊടുക്കുകയും അനേകം ആളുകൾ അവയെ വാങ്ങി കൃഷിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലം അധികം താഴ്ന്നതോ ഉയർന്നതോ അല്ല. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം രണ്ടായ രമോ അടി എലി വേഷൻ കാണാം. തെങ്ങു്, കുമ്പു് മുതലായവയൊന്നും അവിടെ വളരുന്നില്ല. എന്നാൽ നെല്ല് ഒരുപാധം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അവിടെ എന്തെല്ലാമുണ്ടാകുമെന്നു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി കൃഷിക്കാർക്കുപദേശം നൽകണം. കൃഷിവിഷയമായി ലഘുലേഖകളും പ്രസംഗങ്ങളും മൂലം ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കണം. എന്നാൽ സ്വാന്തര്യം വന്നശേഷമയാകാവൂ. പ്രവർത്തിച്ച ഫലമായിട്ടെ ഉപദേശിച്ചാൽ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു നഷ്ടമായിട്ടേ കലാശിക്കയുള്ളൂ. പല സ്ഥലത്തും പല ഷൈമറിലും പല വിധത്തിലുള്ള കൃഷികൾ പരീക്ഷണാർത്ഥം നടത്തി സ്വയം അനുഭവത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം വേണം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ. അല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരുതരത്തിലുള്ള കൃഷി നടത്തിയതിൽ ആദായം കിട്ടി എന്നു വിചാരിച്ച് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ആ കൃഷി ചെയ്താൽ അതുപോലെയുള്ള ആദായം കിട്ടുമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഉപദേശിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതായാൽ കൃഷിക്ക് നഷ്ടം വരുമെന്നുമാത്രമല്ല കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് അതോടുകൂടി അപവാദംകൂടി ആയി തീരുന്നതാണ്. കൊണ്ടെങ്കിലും വളരെ ഉയർന്ന സ്ഥലമാണ്. അതുപോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഭേദികളും ഡിവിഷനിലുമുണ്ട്. അവിടെ മറ്റു കുറവും ശൈത്യവുമുണ്ട്. പല തരത്തിലുള്ള യൂറോപ്യൻ സസ്യാദികൾ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ മറ്റു കുറവും ശൈത്യവും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ പലതുമുണ്ട്. അവയെ എല്ലാം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോ തരത്തിലുള്ള ചെടികൾ നമുദായി വളരുന്നതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ചെടികൾ നമുദായി വളരാത്ത സ്ഥലം തിരുവിതാംകൂറിലില്ല. ഈ ഓരോ സ്ഥലത്തേക്കും പറ്റിയ തരത്തിലുള്ള കൃഷികൾ ഏതെതാണെന്ന് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ലാഭം ഉണ്ടാകുമെന്ന് നിശ്ചയം വരുകയും ചെയ്താൽ ആ വക കൃഷികൾ നടത്തുന്നതിന് ധാരാളം പേർ ഒരുമ്പെടുന്നതാണ്. ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് യോജിക്കാത്ത കൃഷി അവിടെ ചെയ്താൽ അതു നഷ്ടമായിട്ടെ പരിണമിക്കുകയുള്ളൂ. കലർത്തി കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണഭോഷ

ങ്ങളേയും പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണ്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ മുത്തുക്കുഴിവയൽ എന്ന സ്ഥലത്തു് ആറഞ്ചം പൊട്ടറോറായും കൃഷി ചെയ്യുവരുന്നതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ദേവികുളത്തു് ആറഞ്ചം പൊട്ടറോറായുമെല്ലാം കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്; അവ നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലെ കൈമററിൻ പററിയ തരത്തിലുള്ള തോട്ടങ്ങളുണ്ടാകണം. ഇതിന്നുപുറമെ പല ജാതിരികൃഷികൾ ഒന്നിച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് നടത്തുന്നതുപോലെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലും വിവിധവർഗ്ഗക്കാരുണ്ടായിരിക്കണം. ഫിഷറി വെറററിനറി ഉൾപ്പെടെ ൪ ൭ ൦ ഉദ്യോഗങ്ങളുള്ള ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കൃഷിയൽ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന സിറിയൻ കാത്തലിക്കർനിന്നും ഒരാളെയുള്ളു. ഈ തരത്തിലാണു് ഈ രാജ്യത്തെ മിക്ക വകുപ്പിലും ഈ സമുദായത്തിൻറ നില.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഏതെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : സിറിയൻ കാത്തലിക്കർ ധാരാളം ആ വകുപ്പിൽ പണം കൊടുക്കുന്നവരാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അവിടെയും ഉദ്യോഗകാർത്തിൽ അവർക്കു ഭീമമായവിധം അസമത്വം തന്നെയാണുള്ളതു്.

കൃഷി വൃത്തിയിൽ മുനിട്ടനിൽക്കുന്നതു് നായന്മാരും സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണു്. സിറിയൻ കാത്തലിക്കർ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനിയിൽ ഭൂരിഭാഗമാണു്. ഇവരെക്കൂടി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു് അവരുടെ നിത്യത്തൊഴിലിൽനിന്നു പാർപ്പിച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ വൈഭവങ്ങൾ ഈ വകുപ്പിൽ അനുഭവത്തിൽ വരുത്താൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ലാററിൻകാത്തലിക്കർക്കു് ഒരു ഭാഗം ധാരാളം മത്സ്യവ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണു്. അവർക്കു് ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദ്യോഗമെയുള്ളു. മത്സ്യത്തൊടാൻപോലും പാടില്ലാത്ത സമുദായക്കാർക്കും അവരുടെ അധികമുണ്ടു്.

റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളും തേയിലത്തോട്ടങ്ങളുംപോലെ ഒരേതരം വൃക്ഷങ്ങളെ വളർത്താനുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായിരിക്കുന്നതു് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണു്. എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും പ്രവേശനം നൽകണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN : ഈ നിയമനങ്ങളെല്ലാം നടത്തിയതു ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടറാണോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർല്ല. ഉടൻതന്നെ ചെറുപ്പക്കാരനും ഉൽകൃഷ്ടപരീക്ഷാവിജയിയുമായ ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർ സമഭാവനയോടെ എല്ലാ കാര്യവും ശരിയായി നടത്തുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഞാൻ കുറെക്കാലം കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഫലമൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ മൂന്നുനാലുകൊല്ലമായി അധികം ഒന്നുംതന്നെ പറയാറില്ല. ഈ ഡയറക്ടറുടെ കാലത്തു വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ ഫലമുണ്ടാകും എന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, Mr. Kochukora Tharakan made certain suggestions regarding the desirability of opening more farms in North Travancore. I would like to invite his attention to the fact that there is a farm which is exclusively devoted to the cultivation of different varieties of sugar cane and that farm is located at Alwaye which is in North Travancore.

For opening farms in the High Ranges, it is all a question of funds, Sir. The Board of Agriculture at one of its meetings has passed a resolution that the lands which had been thrown open for cultivation at Mannankandom should be properly investigated as to their suitability for growing crops other than paddy. I can assure the House that I shall immediately make arrangements for the necessary investigation being carried out. The result of the investigation will be duly published and persons who are interested in the cultivation of crops suited to that locality can start their cultivation and every help will be rendered to them by the department.

A certain amount of criticism has been levelled against the department by Mr. Matthew that the report of the department does not give a full and complete account of the scientific activities of the Department. He mentioned about the meetings held by the Field Experiments Committee. Sir, it is not possible to give all the technical findings of the committee in the administration report. These would be separately published as scientific bulletins.

The honourable member said that the department has been in existence for nearly a quarter of a century and that it has not produced the desired result.

MR. M. G. MATTHEW : The administration report of the department at page 6 reads thus :—

"The second meeting of the year was held in Mithunam at the Coconut Farm, Alleppey when the Committee decided to recommend the discontinuance of all experiments in the Farm and the adoption of a system of general cultivation and manuring for the next three years".

A little further up the report says—

"Pressure of regular work in their respective offices allowed the members of this Committee opportunity only to meet twice during the year."

These are the data on which I base my remarks.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Quite right. But during the time they met, they examined a whole mass of data which will be shortly published.

Then he levelled a charge that the department has not justified its existence, though it has been in existence for nearly a quarter of a century. If one were to go through the back numbers of the proceedings of the Legislature one will find that an enormous amount of criticism has been levelled against the department. I myself have been wondering why such a charge has been levelled against a department which is really useful to the public and which ought to get the full and complete support of the members of the Legislature who say that they have the interests of the agriculturists at heart. I have studied the question very carefully and I may straightway tell the honourable member that he is under a delusion that the Department has not justified its existence. It was organised nearly 30 years ago by a very capable man during the time of the late Sir P. Rajagopalachari and in accordance with a general scheme that was then adumbrated by the Government of India. Just as any other Department of Agriculture in the British Indian Provinces and other States in India, the department here also has organised research, experiment, demonstration and propaganda. If the honourable member will only refer to the Census Report he will notice that during the decade 1921-1931 when the total area under paddy has increased only by 2.5 per cent. the out-turn has increased by 11 per cent I may straightway tell the honourable member that the activities of the department have been responsible for an average total income of at least 15 lakhs of rupees more per year so far as rice alone is concerned.

MR. A. THANU PILLAI : Does the member say that it was owing to the attempts of the department that the cultivation has improved?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Certainly.

MR. A. THANU PILLAI : What is the guarantee for the accuracy of these data?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : These figures are given in a Government document.

MR. A. THANU PILLAI : May I know how the relevant figures were collected in regard to the increase of 11 per cent?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : I am not aware. I may further inform the House that in the Farm at Alwaye we have been experimenting upon the cultivation of the different varieties of sugar-cane; a very important crop for the State. I request honourable members to induce their constituents to take to the cultivation of this commercial crop wherever possible. The *nadan* variety has been under cultivation for several years. At Coimbatore they have evolved several varieties of sugar-cane. Some of these have been tried in the Farm at Alwaye

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

and of these it has been found that the variety P. J. 2878 could very well be grown in Travancore soil and with that object in view, this variety is being cultivated and widely distributed. The yield is at least 5 tons more than that of the ordinary variety which has been under cultivation for a very long time. Considering the increased out-turn, all other factors remaining the same, I might say that the increased income that the people of Travancore now get on account of the introduction of this new variety of cane is at least about 2 lakhs of rupees every year.

Then, Sir, I would like to draw the attention of the honourable members to the fact that every year the Travancore ryots buy fertilisers to the extent of a lakh of rupees from a number of firms, like the Imperial Chemical Industries Ltd., Shaw Wallace Co., Stanes and Co., etc. This clearly indicates that scientific agriculture has permeated the masses and they have recognised the importance of it.

MR. M. G. MATTHEW: May I know the total value of the manure used by the people?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: The firms that I have mentioned about have sold manures approximately to the value of Rs. 85,000 in 1112. In addition to this the people conserve and use for themselves very large quantity of local manures. Therefore, it is clear Sir, that the department has fully justified its existence. At the same time I am not unaware of the fact that there are certain defects in it which could be remedied. I may tell the House that I have given my earnest attention to this question and a re-orientation of the activities of the department will be given effect to immediately. As a matter of fact, a concrete programme has been drawn up and a five year plan has been prepared. I may assure the honourable members that the result of the activities of the department at the end of five years after the introduction of this plan, would be directly measurable.

Mr. Thariathu Kunjithommen, said that more farms should be opened in North Travancore and certain other parts of the State. Government will certainly consider this question. In the Board of Agriculture in which the members of this House are represented this question will be carefully discussed.

In view of the above observations, I trust the motion will not be pressed.

The motion was, by leave of the House, withdrawn.

Motions 522 and 523.

The following motions were not moved:

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR:

522. To reduce the allotment of Rs. 5,000 for travelling allowances by Re. 1.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY:

523. To reduce the allotment of Rs. 5,000 for travelling allowances by Re. 1.

Motion No. 524.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY: Sir, I beg to move to reduce the allotment of Rs. 5,000 for travelling allowance by Re 1.

My object is to draw the attention of the Director of Agriculture to the needs of my constituency, viz., the taluks of Meenachil and Thodupuzha. The people there are now getting little or no help from the Agricultural Department and the Department of Agriculture does not take care to know what sort of help the people require from the department. I am sure that if substantial help is rendered to them they will be able to improve their cultivation very much. I may say that there are places unsuited for certain cultivation and the department can help them by advising them as to what cultivation will suit those places.

I may also mention that there is a disease prevailing now with regard to pepper cultivation and I know that in some estates about 50 or 100 acres are being completely destroyed by this disease. So, I believe that the Director of Agriculture will properly enquire into the matter and also pay particular attention to the requirements of my constituency.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, it is true that sufficient attention is not paid by the department to Todupuzha and the hilly tracts. All that is because of want of adequate staff. I can assure the member that a scheme has been put forward and included in the next year's budget. When more staff is appointed that tract will be duly attended to. I have been to Todupuzha several times and my native place is not far away from this place.

With regard to the pepper disease about which mention was made, I am sorry the matter has not been brought to my notice. Otherwise I would have deputed some of my officers to attend to it. I can again assure the honourable member that the hilly tracts will not be left out of consideration when additional staff is appointed.

MR. MATHAI CHEMPARATHY: In view of the assurance I withdraw my motion.

The motion was, by leave of the House, withdrawn.

Motion No. 525.

The following motion was not moved.

MR. KAVIYUR K. K. KOCHUKUNJU:

525: To reduce the allotment of Rs. 5,000 for travelling allowance by Rs. 1.

Motion No. 526.

MR. N. JOHN JOSEPH : ഡയറക്ടർക്കുള്ള ഓവലിംഗ് അലവൻസ് ൧൦൦൦ രൂപയിൽനിന്നും ഒരുരൂപാ കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ ഗവണ്മെൻറു പതിപ്പിച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതിസമത്വമായ ഒരു കൃഷിഡയക്ടർണ്ട്. അദ്ദേഹം യോഗ്യ

[Mr. N. John Joseph.]

മായ രീതിയിൽ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇവിടെ നിലങ്ങളിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തോളം വരുന്ന ഒരു തുക തന്നെ കൃഷിക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു പലവിധത്തിൽ ചെലവിട്ടുവരികയാണ്.

MR. E. P. VARGHESE: On a point of order, Sir, Is he not raising a question of policy?

PRESIDENT: No.

MR. N. JOHN JOSEPH: ഈ ലക്ഷ്യത്തോളം വരുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി വർഷത്തോറും ഏകദേശം നാൽപ്പതു ലക്ഷത്തോളം രൂപ ചെലവു ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. വയ്ക്കോൽ തിന്നുകയുമില്ല, മാറിപ്പോവുകയുമില്ല എന്നു പറയുന്നമായിരിക്കി ധാരാളം ഭൂമി പതിച്ചിട്ടു കൃഷിചെയ്യാതെ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതു നാം ധാരാളം കേൾക്കാറുണ്ട്. പ്രധാനമായി ഇവിടെ വിളവുകുറയുന്നതു പതിച്ചു വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികളിൽ കൃഷിയിറക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മഴക്കുറവുകൊണ്ടും മഴക്കൂടുതൽകൊണ്ടും കൃഷിപ്പിഴവരാറുണ്ട്. മഴ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ ഇവിടങ്ങളിൽ ഒരു കർമ്മം കഴിക്കാറുണ്ട്. അതായതു വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയില്ലാതാകുമ്പോൾ അധഃകൃതരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു വലിയ കഞ്ഞി കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ആ കർമ്മം. കഞ്ഞി കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ മഴ പെയ്യുമെന്നാണ് അവർക്കുള്ള വിശ്വാസം. ഇതിൽനിന്നും മഴക്കുറവിനും കൂടുതലിനുമുള്ള കാരണം വ്യക്തമായതോളം വരുന്ന അധഃകൃതരുടെ വരുവിശപ്പുകൊണ്ടാണെന്നാണ് എനിക്കു പലപ്പോഴും തോന്നാറുള്ളത്.

കൃഷിക്കു സഹായം ചെയ്യണമെങ്കിൽ കൂലിവേലക്കാരെ വേണം സഹായിക്കാൻ. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ കൃഷിക്കായി ചെലവിടുമ്പോൾ കൂലിവേലക്കാർക്കു ഒന്നുതന്നെ കിട്ടുന്നില്ല. അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരായ കൂലിവേലക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താതെ കൃഷിക്കുവേണ്ടി എത്ര പണം ചെലവു ചെയ്താലും അത് അസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. നാട്ടിലായാലും, കാട്ടിലായാലും, കഴക്കോലിനു നിലയില്ലാത്ത ആഴമേറിയ കായലുകളിലായാലും കൃഷിക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കേണ്ടതു പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. അവരെ കർഷകരാക്കിത്തീർത്തു അവർക്കു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തിൽ കൃഷിവകുപ്പു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

കോന്നി, കൊട്ടാരക്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിപാഠശാലകളുണ്ട്. അവിടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉള്ള പ്രാബല്യം നൽകുന്നുണ്ട്. പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സമുദായക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം അത്ര ശ്രദ്ധ പതിയുന്നില്ല. പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സമുദായക്കാർ, അവശ്യമായ കൃഷ്ണാണിയും ഹിന്ദുവും, ഈ നാട്ടിലെ പൂർവ്വികന്മാരിലാണ്. ഇവിടത്തെ മണ്ണിനോടു വളരെ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ കരുത്തു വണ്ണം അവരിൽ കാണുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ കൈചെന്നാലല്ലാതെ മണ്ണിൽനിന്നും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ സരിച്ചു ഡയറക്ടർതന്നെ കൃഷി ചെയ്യട്ടെ. ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കൃഷി പരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായത്തിൽ ചെയ്യുന്ന കൃഷിയേക്കാൾ ഉത്തമമായിരിക്കുമെന്നു പറയാനുള്ള ധൈര്യം എനിക്കുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ കൂടുതൽ പരിജ്ഞാനം കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം ഇന്നത്തെക്കാൾ സുഭിഷ്ടത നാട്ടിലുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. അതിനാൽ കാഷികസൂര്യകളിൽ അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളെ എടുത്തു പഠിപ്പിക്കണമെന്നും ആ വിഷയത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് ഈ കൃഷിപാഠശാലയിൽനിന്നും പഠിച്ചു പുറത്തു വരുന്നവർക്ക് പത്തേക്കു സ്ഥലവും കൃഷിചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമുള്ള കുറെ പണവും കൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഇപ്പോൾ നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ കൂലിനിരക്കിനു ഒരു നിബന്ധനയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവശസമുദായക്കാർ കിട്ടുന്ന കൂലി വളരെ തുച്ഛമാണ്. ഇന്നിവിടെ കൃഷിക്കാർ എന്നു പറയുന്നവർ കൈനഖത്തിന്റെ അറ്റംപോലും മണ്ണിൽ തൊടാതെ കൂലിക്കാരായ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യിച്ച് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവരാണ്. അവർ ശ്രേയസ്സുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഇവരെക്കൂടി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നു യോഗ്യന്മാരാക്കിത്തീർക്കയാണു വേണ്ടത്. അവർക്കുഭൂമിയും മറ്റും പതിച്ചുകൊടുത്തു കൃഷിത്തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സഭാസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, there are now two agricultural schools in the State where admission is given without restriction as to caste or creed. Candidates can apply for training, provided, they satisfy the minimum educational standards. I may say that during the past 6 years in these two schools together there were 3 Pulayas, 4 Pulaya converts and one pupil from the Varnavar class. They were all trained and they passed the final examinations. The Agricultural department never bans students from getting into those schools. Applications are invited and on receipt of them, suitable boys are selected and admitted,

[Mr K. R. Narayana Aiyar.]

I may also say that we have just revised the standard recently in view of the fact that pupils with secondary school leaving certificates rush in for admission. All the same a certain amount of relaxation has been given in respect of the admission of candidates from among the backward communities. The idea is, they must not be wanting in sufficient knowledge to understand the training that is imparted to them. They should have read up to the V class at least without which they may find it difficult to follow the instructions.

As regards the prospects of the students, there is no guarantee at all ever made that all the boys who pass out these schools would be given 10 acres of lands to settle themselves upon. On the other hand, these instructions are clearly to the effect that they will have to go back to the land and utilise their knowledge and experience gained. Such of the boys who possessed lands of their own, as soon as they passed out of the institution, did accordingly, though their number was small. It is rather unfortunate that there was no Pulaya candidate available when the colony was first formed at Koni; or otherwise he would have doubtless been selected as one of these colonists.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : കൃഷിപഠനശാലയിൽനിന്നും ജയിച്ചവരിൽ പോയിട്ടുള്ള ആക്കെങ്കിലും ഭൂമിയും പണവും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു പറയാമോ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : കൊടുത്തിട്ടില്ല.

MR. N. JOHN JOSEPH : മൂന്നുനാലുപേർ പ്രോത്സാഹനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുമാദിക്കുന്നു. മേലാലും കർഷകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റുഭാഗത്തുനിന്നും മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The motion was by leave withdrawn.

Motions Nos. 527 - 530

The following motions were not made.

- 527. To reduce the allotment of Rs. 8,215 for agricultural inspectors 1st grade by Rs. 1,015.
- 528. To reduce the allotment of Rs. 1,500 for seeds, manure, implements etc., by Re. 1.
- 529. To reduce the allotment of Rs. 1,900 for cost of experiments and demonstrations on private lands by Re. 1.
- 530. To omit the allotment of Rs. 800 for shifting of the headquarters of the economic Botanist from Nanjinad to Onattukara and opening a farm there.

Motion No. 531

MR. P. SIVARAMA PILLAI : Sir, I move

"To reduce the allotment of Rs. 62,549 for Experimental Farms and Manure Depots by Rs. 5.

We have qualified men in the department. We have got a plant-pathologist and an entomologist. If no facilities are given to these people to carry on research, they will have to sit idle, without any corresponding benefit. Especially when there is a University and when co-ordination of research is one of the primary objects of the University, it is only fair that more attention is devoted to agricultural research. The Agricultural Department should devote more attention to the research side, more particularly on commercial crops and food crops. I am afraid, very little has been done by the department in that respect. Take for example, two of the premier Agricultural Colleges in Poona and Coimbatore. In Coimbatore, some successful research has been carried on sugar-cane cultivation. But in Poona, as far as my information goes, very little has been done in that branch of work. If the research section of our Agricultural Department is incorporated into the University, it could do some work in that line. They will be able to turn out better research work and produce better officers in the department. That in turn will bring about better yield in agriculture. With these observations I commend this motion for the consideration of the House.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: Sir, I rise to support the motion. I was glad to hear from the Director of Agriculture about a five years' plan that he is going to adopt in his department. It was announced here by the Dewan-President in his speech at the joint session that agriculture is not going to yield a steady and profitable income, unless it is improved on scientific methods and that it is important that commercial crops like sugar-cane and soya beans have to be cultivated. While admitting the necessity for introducing commercial crops, I may say that it is equally essential that we embark upon a more intensive and scientific method of cultivation. By depending merely on the cultivation of commercial crops, there may accrue one disadvantage. At present, the commercial crops such as cocoanut, ginger, pepper, rubber, etc., do not bring in sufficient income on account of widespread depression prevailing at present and also on account of want of foreign markets for these articles. In our State, cocoanut is the chief crop on which a majority of people depend. The people suffer very much on account of want of proper markets. The same fate may happen to commercial crops as well. Therefore, it is, I suggest that we must embark upon a definite, scientific and intensive system of cultivation in regard to paddy and such other crops.

Every year we know that our country imports rice for consumption. In proportion to the increase in population, we have to import larger quantity year after year. We know that our fields are not producing sufficient yield, due to droughts, or floods or insufficient methods of cultivation. The ryots have begun to suffer much. They are not able to get back the money spent on cultivation. The harvest does not even give paddy for sowing their next crop. The ryots have been suffering unspeakable misery this way for the last many years. It is

[Mr. P. Kunjukrishnan.]

better we take stock of the situation in hand and see how to improve the condition of the ryots. Therefore my point is that in accordance with the 5 years' plan suggested by the Director of Agriculture, intensive methods of cultivation on scientific lines should be resorted to in order to make the country self-sufficient on paddy which is the staple food of the nation.

So, this suggestion particularly in view of the fact that our country is mainly agricultural and the nature of the soil is suitable for paddy cultivation, can well be adopted. It is high time that we make our land self-supporting. If we are going to import paddy and other food materials every year and allow our ryots to incur debts year after year in this manner, I think it will be a very regrettable state of affairs for the future. With regard to cocoanut cultivation also, we are suffering much. Our cocoanut products do not get proper price in the market. Government was kind enough to depute a certain number of persons to see whether anything could be done in the matter of getting proper market for cocoanut products. But I am sorry to learn that no clear announcement has yet been made to the knowledge of the people and the representatives of the people in this House what work this deputation has done and what the Government expects from the work that this deputation has done. In this connection, I may say that the vast majority of the people of Travancore depend upon cocoanut cultivation and its products and I am of the emphatic opinion that the Government can do materially in this matter if they make it a point to see that they do something really substantial in this matter. It is a question that concerns the vast majority of the people of the State. Sufficient markets can be found out if the Government are earnest even within India; in Madras, Bombay, Calcutta and other places. If the Government embark upon a definite policy, surely we can find out a market. Some pressure must be brought to bear upon the India Government about the necessity for adopting a policy so that the present depreciation in the price of the cocoanut products may be remedied. With regard to the importation of Ceylon cocoanut, Government can do something. I understand that Ceylon copra is being imported into our Ports in order to change them into oil. If my information is correct, Ceylon copra is altered in the form of oil and exported as Travancore oil. It is not a proper thing on their part. Government can at least advise our traders in our ports to see that copra from Ceylon is not purchased for purposes of this nature. They can be advised to purchase other copra. In all these directions, Government can do much and I earnestly draw the attention of the Government and the House to this fact as we are entirely dependent on agriculture. On the question of cocoanut and paddy more and more attention should be paid and however much money spent will not be a waste. With these observations I support the motion.

MR. CODIVEETIL C. RAMAN KUNJU: ൧൧൧൨-ലെ ഇറക്കുമതിക്കു
 കു നോക്കുമ്പോൾ നെല്ലരിയിൽ സാരമായ കുറവു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു,
 എന്ന് കാണാം. ഇതു ഈ രാജ്യത്തു നെല്ലുവിളവ് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടി
 രുന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. വേയിലിന്റെ ക്വാറിനും
 കൈണ്ടു പ്രായേണ വളരെ മോശമായ നിലയിൽ ആണു നെൽകൃഷി
 ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ നെല്ല് ഇവിടെ കൂടുതൽ ഉണ്ടായ
 തുകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, രണ്ടുനേരം ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്ന സാധുജന
 ങ്ങൾ അവരുടെ ആഹാരം ഒരുനേരമാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് ഇറക്കുമതി
 കുറഞ്ഞുപോയതു എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പരിപ്പിന്റെ കോൾ
 നോക്കിയതിൽ ൧൧൧൧-ലേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇറക്കുമതി ഉണ്ടെന്നു കാ
 ണുന്നു. ഇടത്തരക്കാർ ഉയർന്നതരക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു നാധന
 മാണ് ഈ പരിപ്പ്. അപ്പോൾ അവരുടെയിടയിലല്ലാ, തീരെ
 താഴ്ന്ന ആളുകളുടെയിടയിലാണ് പട്ടിണി ഉള്ളതെന്നു കാണാൻ കഴി
 യും. അതുകൊണ്ടു കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകളുടെ കൂടുതലായ ശ്രദ്ധ സാ
 ധുജനങ്ങളുടെ ആഹാരകാര്യത്തിൽ ഉടനെ പതിയേണ്ടതാണ്. ഈ രാ
 ജ്യത്തേക്കു ൧൧൧൨-ൽ നൂന്നു ൧൮൨ ഫൺഡ് വൈറു പ്ലേഗ്രയിൻ
 സും ൪൮൩൮൨ ഫൺഡ് വെയിറും ൧൮൯൨ ഗ്രീൻഗ്രയിൻസും
 ൨൮൮൨ ഫ. സോയാ പയറും ഇറക്കിയതായി ഇംപോർട്ട് സ്റ്റാറി
 സിസ്റ്റിക്സുകൊണ്ടു കാണുന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ പയർകൃഷി ചെയ്യാൻ
 പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രദേശവും ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.
 കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുമുഖേന ഒരു നാലു രാജ്യങ്ങളിലെങ്കിലും പയർ
 കൃഷിയെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ കാര്യമായ ശ്രമം ചെയ്താൽ ഇവിടെനി
 ന്നും രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ പയർ ഏറുമതി ചെയ്യാൻ നാധിക്കുന്ന
 താണ്. അതു സാധുക്കൾക്ക് ഒരു നല്ല ആഹാരസാധനവുമാകുന്നു. അ
 തുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന് ഒരു വരുവുമാകും. വേലക്കാർക്കു ആഹാരം ഉണ്ടാ
 കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടത്തെ ഇറക്കുമതിയായ പയറുവറ്റും ഒരു ഏറു
 മതിയായിത്തീരുമ്പോൾ ഈ കൃഷിയിൽ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ശക്തിയാ
 യി പതിയുകയും അങ്ങിനെ അതു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കൃഷി
 ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഈ കാര്യത്തിലും വേണ്ടവിധം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വി
 ശ്വസിക്കുന്നു

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, with regard to the suggestion
 made by the honourable member, Mr. P. Sivarama Pillai, I am glad to
 be able to announce that the research work that is being carried on at
 present under the auspices of the department will be co-ordinated with

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

the work of the University. Already a programme has been drawn up and I may assure the honourable member in this connection that several commercial concerns including the Kannandevan Hills Produce Company Ltd., have donated liberal grants for carrying on agricultural research. The honourable member's suggestion will be duly borne in mind and given effect to when the plan of co-ordination takes shape.

With reference to the observations made by Mr. Kunjukrishnan, that there are not any great possibilities of introducing commercial crops in Travancore, I can assure the member that the first and the foremost commercial crop which Travancore ought to take up is the cultivation of tobacco. I may tell the House that on a rough estimate which has been made by me, it is seen that at least a lakh of acres can be put under the cultivation of this crop. We are importing tobacco and tobacco products to the extent of about Rs. 60 lakhs every year. It is a deep-rooted habit of the people of Travancore to take to tobacco in one or another form. There is therefore big scope for enterprise in this direction. One of the members of the department who has been trained in the different methods of cultivation and curing of tobacco has travelled in various parts of the Madras Presidency and Ceylon and has come back thoroughly equipped. Experiments on the scientific cultivation of tobacco will now be started in one of the Government Farms and whatever advice that is necessary will be freely given to the public in this matter. Sugarcane is another commercial crop that can be grown in vast areas in Travancore. We are importing annually about Rs. 15 lakhs worth of sugar.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know why paddy cultivation must be given up?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: I never find, Sir, that paddy cultivation must be given up, but I feel there is a limit to which paddy can be grown in Travancore. Under the conditions prevailing here, paddy can be grown only to a certain extent. It is well nigh impossible to produce all the paddy that is required here. The introduction of the terrace system of cultivation which is followed in Java will help to increase the yield but not to the extent that we require to meet the full requirements of the population that we are having here.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know whether Java is a self-supporting country?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Yes.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: Is it not possible to make Travancore also self-supporting?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Not in commensurate with the increasing population, because our area for paddy cultivation is limited. We have certain areas in Kuttanad, in Nanjanad and at Onattukara. By scientific methods yield can certainly be increased, but there is a limit to it.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know whether Java is not one of the most thickly populated parts of the world?

PRESIDENT: Not as much as Travancore.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : There are tracts in the State where soya-bean can successfully be cultivated. Several people have conducted trial cultivations with this crop and from their experience one can say that there is every possibility of this crop being introduced on a large scale in the State. It is a rich food and can be put to many industrial uses also.

I may also say one or two words with regard to another crop which can be cultivated here and that is ragi. I had a discussion with the Superintendent of the Public Health Laboratory in regard to this matter and he says that ragi is a rich food and should replace tapioca wherever possible. It has a balanced food value being rich in proteins and should be freely consumed by the people.

About the disabilities of the agriculturists of the State on account of the slump in price of cocoanut and of the dumping of copra from Ceylon, I have great pleasure in being able to announce that the deputation from Travancore in this behalf was warmly and cordially received by the Government of India and the negotiations that have already taken place are full of hope. An announcement as to the results of the negotiations will be made as soon as the Indo-Ceylon Agreement between the Government of India and Ceylon takes place in the near future.

My friend Mr. Raman Kunju made certain suggestions with regard to the desirability of growing grams. I have not the slightest objection in endorsing his views. Gram can be grown as a garden crop and if only he will advise the people to take to its cultivation wherever possible he will be doing a great help.

MR. CODIVEETIL C. RAMAN KUNJU : തെക്കുംതൊട്ടുമുള്ള സ്ഥലത്തു പയർ കൃഷി നടത്തിക്കൂടെയൊ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : ശരിയായിട്ടു നടത്തിക്കൂടാ.

MR. P. KUNJUKRISHNAN : In view of the fact that Java and Japan are self-sufficient with regard to paddy cultivation, may I know why Travancore also cannot be self-sufficient in the matter?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Because our soil conditions are such.

MR. P. KUNJUKRISHNAN : Can it not be improved?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Yes, to a certain extent.

PRESIDENT : But for the annexation of Manchukuo and Korea, Japan would not have been able to feed herself.

MR. P. SIVARAMA PILLAI : In view of the explanations given by the Director of Agriculture I do not press the motion.

Motion No. 532.

The following motion was not moved:

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR :

To reduce the allotment of Rs. 62,549 for Experimental Farms and Manure Depots by Re. 1.

Motion No. 533.

MR. P. NANOO : Sir, I move to reduce the allotment of Rs. 1,200 for Itinerant Veterinary Inspectors by Re. 1. The object of this motion is to bring to the notice of the Government the necessity to give more work to the Itinerant Veterinary Inspectors throughout the year.

Sir, these Veterinary Inspectors are appointed in connection with the preventive work when Anthrax breaks out among the cattle. Anthrax, I understand, is a disease which breaks out sporadically among the cattle. As soon as the prevalence of this disease is checked these Inspectors will have no work. And, moreover, Anthrax does not recur every year. Suppose no such disease bursts out during 1114. Then I cannot understand what their work will be for the whole of the coming year. What I want to say is that they must be asked to attend to other works such as attending to other veterinary needs of the rural parts. With these words I commend my motion for the acceptance of the House.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, I should like to state at the very outset that Anthrax is a disease which does not sporadically burst out. The prevalence of Anthrax among cattles is being reported all through the year and efforts are being made to stamp out the disease.

PRESIDENT : The honourable member may also inform the House that anthrax is communicable to man.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Yes Sir. Anthrax is highly communicable to human beings. They get this disease when they eat carrion of animals died of this disease. Sir, the provision asked for is to stamp out the disease that now prevails and also to prevent the outbreak of this disease by taking prophylactic measures in affected areas. The officers look for cases right into the interior of the villages also. I may state here for the information of the members that the Veterinary Inspector at Meenachil toured for 64 days during the past 3 months and visited 7 pakuthies 79 villages and 720 homes treating cattle affected by the disease and giving advice to the owners of the cattle in regard to the general maintenance of livestock. I may assure the honourable member that in their spare time these officers will go into the remotest villages and render every possible help.

MR. P. NANOO : I do not press the motion, Sir.

The following motions were not moved :

Motion No. 534.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN ;

To reduce the allotment of Rs. 21,095 --for Salaries by Re. 1

Motion No. 535.

MR. P. NANOO :

To reduce the allotment of Rs. 3,300 for purchase of medicines and instruments by Re. 1.

Motion No. 536.

MR. P. NANOO :

To reduce the allotment of Rs. 300 for maintenance of live stock by Re. 1.

Motion No. 537.

MR. N. NARAYANA KURUP : Sir, I move to reduce Re. 1 from Rs. 43,172 allotted for Veterinary charges. The object of the motion is to invite the attention of our young energetic and enthusiastic Director of Agriculture to the scanty veterinary medical aid given to the agriculturists of my constituency, namely Shertallai and Ambalapuzha. The Director should visit the places just to know the real needs of the agriculturists.

Sir, the people of my constituency entirely depend upon agriculture, and cattle is an indispensable element to them. But it is very unfortunate that we do not get any veterinary aid to our cattle. The Alleppey Veterinary Dispensary, the only dispensary in my constituency has no in-patient ward. It is not well-equipped. No sufficient medicine is supplied to it. Though we have a very able and conscientious doctor in Mr. Janardana Aiyar, it is very difficult to get at him always as he has to travel in his jurisdiction for a considerable period. He does not find time to attend to all the calls from different places. Since there is no sufficient communications in my place, I mean Kuttanad, which is the centre of agricultural operations, a Veterinary Dispensary for Kuttanad is a necessity.

I may demand Sir, that the Alleppey Veterinary Dispensary may be raised to a Hospital with sufficient equipment such as in-patient Ward. A Veterinary Dispensary at Kuttanad, at Champakulam may be started. If a separate Dispensary for Kuttanad is not possible, the Government may be pleased to start a moving Veterinary Dispensary with a fixed programme of work for the water-locked areas.

With these suggestions, I commend the motion to the acceptance of this House.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, with regard to the veterinary aid that is now available in Kuttanad I may state to the House that there are three Inspectors posted at Alleppey, Kottayam and Thiruvella. During the course of their tours they render whatever help that is necessary to the ryots. The only difficulty that stands in the way of Government with regard to the opening of more dispensaries is funds. But as soon as funds become available the suggestion of the honourable member will be born in mind and given effect to.

MR. M. NARAYANA KURUP : I do not press the motion.

The following motion was not moved.

Motion No. 538.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR .

To reduce the allotment of Rs. 43,172 for Veterinary Charges by Re. 1.

Motion No. 539.

MR. CODIVEETIL C. RAMAN KUNJU : Sir, I move to omit the allotment of Rs. 240 for local allowances,

[Mr. Kodiveetil C. Raman Kunju.]

ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ നിർമാതാവായിരുന്ന ആ മാന്യദേവം ഫിഷറി വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നും അതിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹികമായും ഉയരണമെന്നും അവരുടെ ഇടയിൽ സോഷ്യോ എക്കണമിക്ക വർക്ക് നടത്തണമെന്നും ഉള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരുന്ന അങ്ങിനെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് സൃഷ്ടിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി ഏതാനും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും മറ്റു സംഘടനകളും അവർ ഉണ്ടാക്കുകയും അവർ ക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ഏതാനും ഫിഷറി സ്കൂളുകൾ ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിലെ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകന്മാരേയും ഏതാനും സബ് ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരേയും യഥാക്രമം 6-0, 1-0 രൂപ വീതം അലവൻസു കൊടുത്തു ഇതിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തി പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. പകരം ഒരാളിനെ ഇതേവരെ നിയമിച്ചിട്ടില്ല. ഫിഷറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരായ ആളുകൾ ഈ വകുപ്പുകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാനായി ഇപ്പോൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതു നിമിത്തം ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമത നശിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മത്സ്യവ്യവസായികളുടെ ഇടയിലുള്ള സോഷ്യോ എക്കണമിക്ക് വർക്ക് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതിന്റെ നിർമാതാവു ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇന്ന് ഇവർ നാശമാകുന്ന ഒരു ഡയറക്ടറിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് കാരണമന്തം. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് കൊടുക്കുന്ന 6 0 0 രൂപയും മൂന്നു സബ് ഇൻസ്പെക്ടറന്മാർക്ക് അലവൻസായി കൊടുക്കുന്ന രൂപയും കൂടി ഒന്നിച്ചുള്ള ഒരു തുക ചെലവാക്കി ഈ സ്കൂൾ പരിശോധനക്കും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ മുഖലായവ പരിശോധിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ശേഷിമാനും പ്രാപ്തമായ ഒരാളിനെ ഒരു ഫുൾടൈം വർക്കായി നിയമിച്ചാൽ മത്സ്യവ്യവസായികളുടെ ഇടയിലുള്ള സോഷ്യോ എക്കണമിക്ക് വർക്ക് ഭംഗിയായി നടത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാര്യം ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രമല്ല ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, socio-economic work among the Valas is now being carried on by the headmasters of the Fishery Schools in addition to their legitimate work. It is outside their class

hours that they go about and advise the people to live simple lives, practise thrift and observe hygienic rules conducive to their general welfare. These teachers have been doing the work for the past several years, under the direct supervision of the Fishery Inspectors. I do not think that a special officer is necessary for this. If there are any drawbacks in the manner in which they discharge their duties now I shall keep in mind the suggestion offered by honourable member and try to rectify these defects.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU: I do not press the motion.

Motions Nos. 540—544.

The following motions were not moved :

MR. P. SIVARAMA PILLAI:

540. To reduce the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries by Rs. 5.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN:

541. To reduce the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries by Rs. 5.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU:

542. To reduce the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries by Re. 1.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU:

543. To reduce the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries by Re. 1.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU:

544. To reduce the allotment of Rs. 57,483 for Fisheries by Re. 1.

Motion No. 545.

MR. K. T. THOMAS: Sir, I move that

“the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries be reduced by Rs. 5”

The shank fisheries represent an item of national resource and consistent with the declared policy of State control of the national resources and utility concerns, according to me, it is time that we devote our attention to the question of the nationalisation of the shank fisheries in the State. For the last 20 years, I understand that it has been let out on a monopolistic basis to one individual.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: കടലിൽ പണം എറിയുന്നതുകൊണ്ട് ലാഭം വരുമെന്നാണോ മെമ്പർവിചാരിക്കുന്നത്?

MR. K. T. THOMAS: The lease that has been granted expires, I understand, with the last day of this Malabar year and under the terms of the lease, which subsisted till to-day, Government have been deriving a royalty of Rs. 2 As. 8 per hundred shanks. Now that we have come to a stage when the term of the lease has come to an end, it is time for us to turn back and see how far it will be necessary, in the first case, to nationalise the industry and in the second place how in the best interests of the State enhance the revenue derivable from this source.

From the Administration Report of the Fisheries Department, I find that during the year 1112, we exported 27550 shanks. By way of royalty on this, Government have derived 688 rupees and chs. 21. Sir, the Shank Fisheries exist not only here but in Tuticorin and Ceylon. I understand that in Ceylon Shank Fisheries are allowed to be freely

[Mr. K. T. Thomas.]

exploited and on the Shanks exported, Government realise a royalty. In Tuticorin, on the other hand, I understand, that it is managed, controlled and exploited by the Government under the Superintendent of Pearl and Fisheries who engages divers for the collection and sells by public auction. I am alive to the circumstance that it may be said that if it is a case of free exploitation, it may be detrimental to the Shank beds and may eventually lead even to the loss of the small amount that we are getting. Experience in Ceylon, where hitherto free exploitation has been allowed, has not been reported to have affected prejudicially the Shank beds. Now, my position is that instead of collecting this small pittance of royalty, the State should undertake the control of Shank Fisheries. I am given to understand that now it is possible to sell 100 Shanks, of a variety that is usually obtained in our waters, at a rate of Rs. 60.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : I question that, Sir.

MR. K. T. THOMAS : Whatever that may be, the fact remains that the licensee is making a profit and it is owing to the profit derivable from this industry that, I understand, offers have been made to the Government at the rate of 10 to 18 rupees per hundred for the variety that is usually collected in our waters. If it is let out to any one of the tenderers, it would be that instead of Rs. 2 As. 8 you might be able to get Rs. 18. The difference in that amount would show that it is a profitable concern and would yield profit to the State if controlled. I am advocating the principle that is in vogue in Tuticorin. We have got Fishery Inspectors all over the coast in charge of the fish curing yards and it is easy for the State, if necessary, to get some diving apparatus and engage divers and probably exploit even greater depths than are now being exploited by the stray divers without any apparatus. It will eventually lead to the enhancement of the revenues of the State. As to the exact amount that may possibly be collected, even if we take in the forthcoming years our average as only 27,550 Shanks, it will be for the Director of Fisheries to enlighten the House. But I maintain that it is possible to derive a fairly large amount by way of revenue provided the State takes up the control of the Shank Fisheries and exploit the Shank beds and, instead of collecting royalty at Rs. 2 As. 8, realise all that may be possible to realise for the Shanks in these beds. I understand that the varieties of Shanks that are being secured in the Travancore waters are much better than those obtaining in Ceylon for instance. However that may be, my position is that this is an unexplored resource of the State, the exploitation of which may well be taken by the State at this moment, which is particularly opportune, because, the license that had been granted and which was in vogue for the past 20 years is coming to a close with the end of this Malabar year. If it is found impracticable all on a sudden, to abolish this monopoly system, then a free exploitation of Shank beds may be permitted instead of granting a monopoly under any other name and the Government may well be contented with realising an export duty on

Shanks. Even that arrangement, according to me, would yield much larger revenue to the State and would not in any way militate against the possibility of later on taking the Shank Fisheries under the direct control of the Government.

With these observations, I would commend to the acceptance of this House the need for nationalisation of Shank Fisheries and therefore the cut motion that has been tabled against by name.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, the right of collecting Shanks from the territorial waters of this State has been given, to one particular individual and he has been exploiting it for the past 20 years.

PRESIDENT : The honourable member has only 3 minutes.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : On a careful examination of the number of Shanks which he has collected and exported for the past 20 years, as will be evident from the statement which I will read out for the information of the honourable member, it will be seen, that it has varied from 1,000 in the year 1107, 2000 in the year 1106, 1350 in the year 1110 to 27,400 in the year 1111 M. E. Sir, 20 years is a fairly long period by which we are in a position to assess the potential value of the Shank resources of the State, especially in view of the fact, that it has been leased out to one particular individual to exploit it in whatever manner he liked. If we take the average of the exports for the past 20 years it works out roughly to about 14,000 a year. The royalty that we have been able to derive from this source comes to about Rs. 370 on an average per annum.

These Shanks lie scattered in our seas from Cape Comorin and Neendakara. They have to be collected at typical centres like Thengapattanam, Vizhinjam etc. If I remember right, the principle of nationalisation is possible only in the case of those industries for which there is sufficient raw material and upon which Government can launch with confidence so that they can get a clean margin of profit deducting the expenditure that has to be incurred for the staff and other equipments. Sir, I have ascertained from the merchants at Dacca and Bengal, where these Shanks are exported, because there are no markets in Travancore, that roughly the margin of profit will be.....

PRESIDENT : Order, order. The time is up.

MR. K. T. THOMAS : Sir, I press the motion.

The question that the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries be reduced by Rs. 5 (To urge the need for the nationalisation of the Shank Fisheries) was put to vote and declared lost.

PRESIDENT : Now, the question before the House is that Government be granted a sum of Rs. 2,68,297 under Demand No. XVI—Agriculture and Fisheries.

The motion was put to vote and carried.

The grant was made.

Motions Nos. 546-551.

The following motions lapsed as the time allotted for the Demand expired :

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR :

546. To reduce the allotment of Rs. 57,583 for Fisheries by Re. 1,

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN :

547. To reduce the allotment of Rs. 2,000 for purchase of live-stock by Re. 1.

MR. J. E. A. PERAIBA :

548. To reduce the total allotment of Rs. 2,68,297 under Demand XVI by Re. 1

MR. N. NARAYANA KURUP :

549. To reduce the total allotment of Rs. 2,68,297 under Demand XVI by Rs. 10.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA :

550. To reduce the total allotment of Rs. 2,68,297 under Demand XVI by Rs. 5.

MR. A. THANU PILLAI :

551. To reduce the total allotment of Rs. 2,68,297 under Demand XVI by Re. 1.

DEMAND No. XVII.—(*Industries Including
Clay Refining and Porcelain Factory.*)

MR. C. KUMARA DAS : Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 4,52,989, under Demand No. XVII Industries including Clay Refining and Porcelain Factory.

Motion No. 555.

MR. P. K. KUNJU : സർ, ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ധാരാളം പണം ചിലവാക്കി വലിയ വ്യവസായശാലകൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയൊന്നും തന്നെ രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തെയോ ജനങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തെയോ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനതകുന്നതായിരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ തന്നെ വലിയ വാടപ്രതിവാദങ്ങൾക്കിടയാക്കിയ റബ്ബർഫാക്ടറി, ഷുഗർ ഫാക്ടറി, പള്ളിവാസൽ സ്കീം, കളിമൺ വ്യവസായശാല മുതലായവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇതെല്ലാം അല്പകാരത്തിനും ചില പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യത്തിനും മാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നല്ലാതെ ഗവണ്മെൻറിന് ഇതുകൊണ്ട് കാര്യമായ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. അതിക്കുടി പരാജിതമായ ഈ മാതിരി സാദവങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ പണം വ്യർത്ഥമാക്കുക മാത്രമാണ്; ഇവിടത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കൃഷിക്കാരാണ്. പിന്നിട്ട് കൈത്തറി ജോലിയാണ് ഇവിടെ ധാരാളമുള്ളത്. ഏകദേശം ഇരുപത്തയ്യായിരമൊ മുപ്പതിനായിരമൊ കൈത്തറി ജോലിക്കാർ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. അവരുടെ ആരുടെയെങ്കിലും വ്യവസായത്തിനു പ്രോത്സാഹനകരമായ യാതൊന്നും തന്നെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്യുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ കയറു വ്യവസായം ദൈനംദിനം അധഃപതിച്ചു വരികയാണ്. കയറുവ്യവസായശാലകളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് അത്യധികമായ ഒരു സൂക്ഷ്മ സാധാരണയാടി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വ്യവസായശാലകളിലുള്ള വേലക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങളറിഞ്ഞു അവരെക്കൂടി രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനുള്ള താല്പര്യം ഗവണ്മെൻറ് അശേഷം കാണിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെനിന്നും ധാരാളം കയറും, കയറു പാകളും